

Pacific Herald.

Mr. 30.

Parkland, Wash. 26. Juli. 1897.

7de Aarg.

Sommerfang.

Mil. Nu titte til hinanden de sagre Blomster smaa.
I denne kjære, deilige Skjærsonnertid gaf ud
Dg glæd dig ved Vorherres mange Gaver!
Gaf ud og se, hvor yndigt for os paa hans
Bud

Nu prybe sig de sommerlyse Gaver.
Hvert Træ naar suldt af Blade, trindt For-
berig har bredt
Alt over fortæn Muld sit grønne Dække;
I al sin Pryd og Herlighed ei Salomon var
Hædt
Som Blomsterne her i Kredt og Række.

I Luft sig svinger Lærken, og Duen flyver ud,
Fra Rebens Rod til Stoven hen den haster;
Dg Nattegalen flyder, begavet høit af Gud,
Med Klang den lille Dal, naar Livet rafter.

Der klutter Hønen ivrigt, sin Flok hun fører
frem,
Dg Svalen mader kvindrende sin Unge;
Paa Tag bygger Storcken sit luftige Hjem,
Mens fløitende Stæren høres sjunge.

Hjst Væksen fremmer klart over Smagshene
frem,
Smukt pryder den sin sagre Rand med Eng;,
Hj Glædestroer oplydt er Marken langs
med dem
Fra Kaar og Lam og Byens Hyrdebrænge.

Den uforsyede Biværm udslyver nu med
Kraft
Sin ædle Honningsøde trindt at finde;
Dg Binstreet lader nu sin sterke, søde Saft
Eil Druen gennem Ranken daglig vinde.

Nu trives frodigt Hveden, den bruser som et
hav,
Sligt herligt Syn vort Mod og Haab op-
liver;
Dg Ung og Gammel priser Vorherre, som gav
Dg Aar for Aar Velsignelserne giver.

Alt vækker mig til Sang. D hvor kunde jeg
vel gaa,
Men Alting sjunger, her og tie stille?
Nei Hjertets Pris den Høieste jeg ore vil og
maa,
Jeg sjunger med, mens Lærken staar sin Trille.

Alt tænker jeg, at Herre, er her du alt saa stor,
Ofer denne Jord saa delig for vort Die,
Hvad saar jeg saa ei engang at se, naar ved
du Ord
Jeg raagner loffene i det høie!

Hvad høit og høimælt. Skjønndet hjst i min
Herres Fryd
I Kristi Gave fal jeg erlyng sine,
Naar som stænde Hag ukor redd reise Gædeskyd,
Dg Sorg rer stærk modtæne Himlens Bue!

D var jeg alt der inde, og tøtted jeg alt nu
for Naadens Throne frem med mine Palver,
Dit Navn, o du min Frelser, hvor skulde glad
i sin
Jeg prise da med usind skønne Salver!

Men høit jeg end ma bare paa dette Le-
gens Aag,
Dg Abt ustyrlig søter Lærken høie,
Skjønndt Lærken end mig sjunger, o Hjerte,
saa skal dog

Din Glæde tidt i Sang til Himten lyde!

D syng med Livets Bænde min Ranke skær
og svag,
Alt den, min Gud, maa grønnes dig til Vre!
Dg over den lad lyse din Naades Sommer-
dag,
Alt mange Troens Frugter den maa bære!

Her lad den stadigt grønnes til allerhøieste
Stud,
Naar du den planter selv i Paradiet!
Din Tjener vil jeg være, til jeg saar Vandre-
bud,
Ja tjene i al Evighed dig høisjet!
(Efter Paul Gerhard.)

**Thi dersom de formaede at vide
saa meget, at de kunde ud-
granste Verden, hvi fandt
de ikke meget snarere
disse Tings Herre?**
(Bib. Bog. 13, 9.)

Alt, hvad det menneskelige Die falder
paa, raaber ligesom med klar og tydelig
Stemme i vore Dren: Ser Du ikke af
min Skikkelse, o Menneske! at der er en
alvis og almægtig Gud, som har frem-
bragt mig? Naar Mennesket ikke for-
fælligen udslukker den lille Dvsfunke,
der endnu findes efter det almindelige
Syndesald, saa vil det ganske naturligt
falde ham vansteligere at tro, at der
ingen Gud gives, end at der er en Gud.
Ingen Skabning kan have frembragt sig
selv, ellers kunde den ogsaa hindre, at
den ikke git under og aldeles mistede sit
Vesen. Thi enhver Skabning har
imod, at den skal gaa under, den har
en Aflyd derfor, og skulde saaledes al-
drig visne eller dø ud, dersom det stod i
dens egen Magt at kunne vedligeholde
sin Tilværelse. Der maa saaledes nød-
vendigvis gives en Skaber, som har
frembragt alle Ting, og som har Magt
til atter at kunne tilintetgjøre dem.
Saamange Skabninger, som der gives
i Verden, saamange Trin er der ogsaa,
paa hvilke Menneskene kunne sige op
til Staberen. Dog vilde de ikke alene
føre ham til Gud, men de vilde ogsaa
optænde Kjærlighed til Gud i hans
Sjæl, og formæne ham til, at han ikke
maa hænge ved dem med sin Kjærlig-
hed, men at han skal vende sig bort fra
dem og til det guddommelige Vesen,
der alene bibr elstes over alle Ting. Thi
dersom Skabningerne er saa skjønne,
hvor overordentlig skjøn og herlig maa
da ikke Staberens væere som den Skab-
hedens Skilte, hvorfra alt, hvad skjønt
og elskeligt mennes kan, er udsprunget?
Men i Almin delighed vende Menneskene
Eagen om, gjøre ganske det modsatte,
idet de elsker Gaverne langt mere end
Giveren. Sedvanligen bliver Kjærlig-

heden mægtig opflammet ved de Vel-
gjerninger, man bevises af nogen, og
det er imod al menneskelig Fornuft og
Bøvelse, at man ikke skulde elske og høi-
agte den, af hvem man har modtaget
meget godt. Nei, et Menneske, som
elstes af et andet, kan ikke stedsse være
fiker paa, at hans Kjærlighed har sit
Udspring fra et rent Hjerte, og at den
elkende ikke kan have nogle egenlystige
Hensigter, udsprungne af Egentjærlig-
hede, til Grund for sin Kjærlighed.
Men Gud elsker Menneskene med den
første og fuldkomne Oprigtighed, og
i denne sin Kjærlighed, som han bærer
til dem, søger han ikke sin, men deres
Nytte, da han kunde leve i den høieste
Lyksalighed, om der end ikke fandtes en
 eneste Skabning hverken i Himmelen
eller paa Jorden. Hvo skulde da ikke
have Legemet kjærlere end Skjæggen, og
hvo skulde ikke frygte og elske Gud over
alle Ting? Lader os elske ham, thi
han har elsket os først, 1 Joh. 4, 19.
Vi skulde ikke alene gjøre det af Skyld-
dighed og Pligt, men det burde ogsaa
være vor høieste Glæde. Hvo, der ikke
elsker den naadige og barmhjertige Gud,
er værre end et uuelende Dyr, thi
Dyret hænger med Kjærlighed ved den,
der behandler det godt.

Hvor vil Du skjule dig, og hvorhen
vil Du vende dine Dine, hvor ikke Guds
uendelige Kjærlighed skulde straale dig
imøde? Paa Himmelen er Solen lige-
som et klart Speil af den guddomme-
lige Kjærlighed, idet den bestimmer og
opvarmer baade onde og gode med sine
levendegjørende Straaler, og veder-
tvæger og frugtbargjør alle Træer og
Væxter. Regnen og Sneen, der falder
ned fra Himmelen og befrugter Jorden,
er en rigelig Udstrømning af Guds
Barmhjertighed. Paa Jorden er et-
hvert Græsstraa ligesom en elskelig
Tunge, der prædiker for os om vor
Guds uendelige Kjærlighed. I Habet
paamunde Fjellene dig om, at Du skal
love og prise Gud, da han har skabt
dem af Kjærlighed til dig, til din Kjær-
ing. Begiver Du dig under Jorden,
saa glinre Metaller, Edelfstene og
Mineralier dig imøde, der er dig skjænke-
de af Gud af idel Kjærlighed, ligesom
en kostelig Gave, som Brudgommen
skjenter sin Brud til Bøvis paa sin op-
rigtige Kjærlighed.

O, Du gode, mædige og barmhjer-
tige Gud! Hvo skulde ikke ville ære og
elske dig over alt, hvad som er, baade i
Himmelen og paa Jorden? Og dog
er min nedfaldne Blindhed saa stor, at
jeg ikke formår ret at indse, hvilken
kjærlighedsfuld Skaber jeg har i dig.
Naar du Du vil, at jeg skal elske dig af

mit ganske Hjerte, af min ganske Sjæl,
af al min Styrke og af mit ganske
Sind, saa optænd Du selv denne fuld-
komne Kjærlighed til dig i mit Hjerte,
og gib mig at erkjende, hvad det er for
en dig velbehagelig Gudstjeneste, Du
fordrer af mig, nemlig intet uden Kjær-
lighed. Optag mig ganske i dig, Du
evige Kjærlighed, og lad mig blive for-
enet med dig i al Evighed. Amen.
(Kreuzberg.)

Min Sjæl lov Herren! Amen.

Salm. 68, 20 21. Lovet være Her-
ren fra Dag til Dag! han lægger
Naade paa os, han som er vor
Saligheds Gud. Vi har en Gud,
som er en Gud til megen Salig-
hed, og hos den Herre, Herre er
Udgangne fra Døden.

De troende Sjæle maa altid have
noget at gjøre; de kan ikke være stille;
de maa enten prise eller tilbede Gud; de
maa være midkjære for hans Vre; de
maa sørge for hans Kirkes Tilstand; de
maa tage sig af sin Nærstes Nødtørst; de
maa gjøre godt; har de ingen Velighed
dertil, saa søger de den! de har neppe
fuldbragt en god Gjerning, fjærend de
allerede tænker paa en anden. Deres
Forbilleder er de Dyr, som Johannes
taler om i sin Åbenbaring, og som
harde seks Winger, og var fulde af Dine
og ingen Hvile havde hverken Dag eller
Nat, men uafsladeligen prisede Gud.
Wingerne betyder deres Færdighed og
Billighed til at tjene Gud, Dinene deres
Forsigtighed og Narvaagenhed; deres
Ro og Hvile er at være urolige og hvile-
løse i Guds Pris og Tjeneste. O salige
Uro! De drømmer endog om Ratten
om Guds Kjærlighed, og deres Brud-
gom staar ogsaa for dem i Søbne; det
tykkes dem ofte, at de er iblandt Eng-
lenes Hære og er med at istemme: Hel-
lig, hellig, hellig er Herren! Man hører
dem ogsaa skændom i Søbne vrabe med
hvi Røst: Jesus! Jesus! De lober;
men deres Hjertel drager. Hvaraf
kommer alt dette? Kristi Kjærlighed
vinger dem; den Herre Jesus leder i
dem; den Helligånd driver dem. De
er ved Gjenfødslen blevne delagtige i
den guddommelige Natur og har Kristi
Ånd og Sand, 2 Pet. 1, 4; Rom. 8,
9; 1 Kor. 2, 16. Men hvad Guds
Natur og Kristi Sind er, det lærer han
selv med de merkelige Ord: Min fader
arbejder indtil nu, ogsaa jeg arbejder
Joh. 5, 17, hvoraf Meningen er, at
omendskjønt min himmelske Fader vil
fra Skabelsens Gjæringer, saa virker
han dog stedsse fremdeles i alle Tings
Opvoldelse og Regjering. Han for-

Jørgen, han søder og underholder alt; den samme Art er der ogsaa i mig; jeg maa bestandig arbejde, bestandig uendervise, træste, hjælpe, helbrede, gjøre vel osv. Et saadant Sindelag har nu ogsaa hans troende, og det af ham og formodentlig ham. De maa altid have noget at gjøre til Guds Væge, til Næstens Tjeneste og sin egen Opbyggelse og Forbedring; de træster, de hjælper, de raader, de tjener gjerne enhver efter bedste Evne og Formue. Deres Tro, som er deres Kristendoms og det nye Menneskes Sjæl, kan ligesaa godt være stille som Sjælen og Hjertet i Legemet. En prøveløs Sjæl er ingen Sjæl, og en prøveløs Tro er en død Tro. Hvo der vil være en kristen uden Subtryktigheds Øvelse og gode Gjeringer, han fjender intet til Troen og har aldrig fornummet Kristi tvingende Kjærlighed og hans drivende og kraftige Mand. Han vil være død og dog roser sig af at leve. O, Herre! hjælp os til at vandre dig værdigen; thi du har lidt for os, efterladende os et Eksempel, at vi skulde efterfølge dine Fodspor. Al ja, giv Raade, giv Kraft for dit Blods Skyld! Amen.

Mel. Kristus kom selv til Jordens Flok.

O Gud, mit Livs Fader! vil
Du selv mit Liv ei raade,
Saa er mit ganste Levnet spildt!
Den bedste Levemaade
Foruden dig er idel Død,
En Stank af raadne Vene!
Saa længe Synden agtes Jød,
Tør aldrig nogen mene,
At han har Livet fundet.

Saa vend dig til dit arme Barn
Mig veien ret at lære,
Dg før mig selv, at Satans Barn
Mig aldrig skal besnære;
Lad Slangen i mit Hjertes Grund
Sin Rede aldrig bitte,
Lad ingen syndig Ord min Mund
Dg raadden Snak besmitte
Til dine at bedrøve.

Christian Scriver's Sjælestat.

Ordination.

Under Synodemødet i Lake Park blev Cand. theol. C. B. Ingebrigtsen Søndag den 26de Juni ordineret til det hellige Prædikeembede. Ordinationen udførtes af Minnesota Distrikts Viceformand, Past. O. B. Wangnes, med Assistance af Præsterne Hjørge, Akevold, Ronson og Ingebrigtsen.

Ordinator talte over Luk. 14, 16-24, og udviklede af dette rige Evangelium en Ordets Tjeners vanrelige, men herlige hverb, at indbyde Menneskene til den store Mad.

Ordinanden's Vita, som oplæses af hans Brøder, Past. S. C. Ingebrigtsen, lyder saaledes:

(Erel Verinus Ingebrigtsen er født den 27de Marts 1839 i Østres Prædikeembede af Hørdobrene Knud og Sigrid Ingebrigtsen. Den 18de Marts 1857 blev han kaldet til Pastor i Bakkedal, og blev 27de Marts 1884 konfirmeret af Pastor S. Th. Nilsen.

Den Grund af trænge Raad fik han i de 40 følgende Aar ingen Anledning til at søge, men i Marts 1886 gik han til Amerika, og begynte sig på den hellige Skole i Albert Lea, Minn. Her opvirkte hans Byst til Fortjættelse, og blev kaldet til den hellige Skolegang; prisvandt saa følgende Aar ved Luther Academy, Albert Lea, Minn.

Han anvendte nu nogle Aar dels som Lærer i de almindelige offentlige Skoler, og dels til fortjættelse Skolegang. Blev i Marts 1892 optagen som "Special Student" ved Luther-College, Decorah, Ia, dimitteredes Aaret 1894 til den praktiske Afdeling ved Luther-Seminar, Robbinsdale, Minn. Ved den iaar fra 28de Marts til 8de Juni afholdte Examen, blev han funden dygtig til at overtage det hellige Prædikeembede. Han har modtaget Kalde fra den norske evang. luth. Trefoldigheds Menighed i Rockford, Wash., og er sig ikke bevidst at have brugt noget af Gud forbudt Middel til at komme i Embedet.

Næst Gud, taler han idag sine Forældre og Søskende, der har bistaaet ham under hans Skolegang i Raad og Daad, samt Venner, især sine Lærere baade ved Luther College og Luther-Seminar, for alt det gode, de har bevist ham.

Han beder om denne Menigheds samt alle Kristnes Forbøn, at den trofaste Gud vil dygtiggjøre ham til Gjeringen, saa han kan virke til sin egen og medkristnes Salighed.

Herren sætte denne Arbejder til Besigtelse i sin Vingård.

Ev. L. R.

Fra Genesee til Frisco.

(Strevet paa Opfordring for Herold af M. A. C.)

(Fortællelse.)

Det første, som henleder Opmærksomheden paa sig i Portland, er den store og prægtige Union Depot. Den bestaar af en stor Hovedbygning, og omkring en Del Sidebygninger med vakkre haver ind imellem. Her mødte vi for første Gang paa Rejsen de syngende Slæder af "Christian Endeavorers", som skulde til denne Forenings nationale Konvention i San Francisco. Hver af dem bar en "badge", og som sælge dem blev de straks mødte af Venner, som tog sig af dem og hjalp dem tilrette, medens vi stakkels Filistener nok maatte stutte os selv, som bedst vi kunde. Da jeg ikke havde været i Portland mer end en Gang, siden vi for 18 Aar siden boede der, var jeg ikke synderlig kjendt. Jeg vilde dog bort og hilse paa min Ven, Hr. Storaasli, som sidst jeg var i Byen, blev en Forretning nær Morrison St. Bridge. Stuffeden var ikke liden, da man jagde os, at han for længere Tid siden havde forladt dette Sted. Hvor Hr. Storaasli nu er, ved jeg ikke, men Herold ved det vel og saar da bringe ham en venlig Hilsen. Vi jatte da Kursen til East Portland, hvor Pastor Tønnesen bor, men ogsaa her ventede os en Stuffeden, da Fruen var hjemme i Rockford, og Pastoren var paa Veien til San Francisco. Naar vi kommer til Portland gik man efter man Erkjæring rettet i at gaa direkte til Hr. Tønnesen's Hjem. Jeg kan trøst arbejde hans Hjem som "New-Quarters" for rejsende Synodaler i disse Strøg.

Især nogle meget hyggelige Ameri- dete gjæstede Hjem, var vi indtænkt ved Union Depot og Kl. 6 var det affien til San Francisco over Santhem Pacific Baren. Fra Portland til Frisco er Distancen 800 Mil. Vi fik Bille, og togist slæper for \$5.00. Det maa dog kaldes billigt. Tænkt om mange af vore unge vil de betynde sine Penger til en saadan Rejse, istædt for at kjæde dem bort i Stas og Sjæk. Her i Sis Ri har Hjergene kan naar rigtig Jøse i Reiser-

ens Bog. Her staar den herligste Naturskønhed og anlægget Vidnesbyrd om ham, som samlede Vandene til et Sted og lod det tørre Land komme frem. Der staar "The Giant of the North", som man har kaldet det snebedækkede Mount Shasta. Der har vi Soda-springs, hvor Passagererne maa ud og drikke det friske Sodavand, som det sprudler frem af Jældet. Der har vi ogsaa en mægtig Geyser, hvor Vandet kastes en 40 Fod op i Veiret. Den staar som den deiligste Marmorsite, og Solens Straalene pryder den med en vakker Regnbue. Skafaregionen trodser al Beskrivelse, og derfor kan jeg ligesaa gjerne lægge Pennen bort. Kun maa vi ikke glemme, at Gud er den, som har skabt alt dette, og han er den som fremdeles holder ogsaa denne store Høve i saadan fuldkommen Orden. Dette glemmer vist de Mennesker, som sidder inde i Bognen og drikker og spiller Kort, medens vi kjører gennem et saa forslagent Strøg.

Vi er uheldige, hvad Rejsefølge angaar, og derfor er det bedst ikke at sige noget om dem.

Vi nærmer os San Francisco med raste Stridt. Der har jeg ikke været paa 21 Aar. Det eneste, jeg husker, fra sidst jeg var der, er, at Pastor Lauritz Carlsen gav Broder Ferdinand og mig Støvler. Støvlerne er udslidte for vel 20 Aar siden, men Mindet om Pastor Carlsens hjertens Godhed er friskt, som hændte det igaar. I Vallejo møder der os en Stare fra San Francisco, som kommer for at hilse "The Endeavorers" velkommen.

Workers from all nations,
Joyous happy throng,
California greets you
With sweet, swelling song.
Bright skies smile a welcome
To the Golden Gate;
Ocean breezes wait you
Welcome to our State.

Om en Times Tid er vi i San Francisco, og der møder vi mange kjære Brødre fra Østen og de spredte Felter her i Vesten.

Fra Alaska.

Port Clarence, Alaska, 23de Juni, '97.
Kjære Formand W. Harstad.

Parland, Wash.
Ved Guds Raade atter en Vinter til- ende uden Sygdom eller Ulykke af noget Slags. Familien og de norske ved Stationen, undtagen gamle Th. Kjellmann, der hele Vaaren har været slemt plaget af Gigt, har alle været friske Aaret gennem. Dapperne har været haardt hjemstødt af Sygdom dette Aar. Konen været Geva død! De 4de Marts. Konen Rejste Remi har været sig siden isfor Vinter og tre Uger er lyge. De udsidte ved Stationen har været friske hele Aaret. Endnu ligger Hjertet rundt os, men lidt Østvind vil straks kunne gennembrude det og saa har vi straks Østvind og Nylister fra Uden- verden.

Vinteren har været den, om det skal- den for en lort Tid var store end de forrige Vintre— 36 Gr. er det laveste, men saa maa man komme ihj, at det er ved Søstjerner. Vaaren har været rigtig pen og mild; men nu er Aaret uheldigt og lidet. Sommeren med Regn og Trøge (Budding) har været lidt rogenhvide regnhaarsfig hveranden Søndag og Søndagstide for

Skimoerne paa Engelst hver Søndag. De flittigste af Skolebørnene forstaa nu saa meget engelsk, at de kan forstaa de simpleste Sandheder og Møderne var bestandig godt besøgt. De unge kan vinde med Tid og Arbejde. —

Til Jul havde jeg Tolk og gennemgik da Bibelhistorien til Josva, og i det N. T. til Jesu sidste Vage. Siden har jeg lært dem et lort Bibelskud udenad hver Søndag og forklaret det, ligeledes Budene og Fadervor. Forholdet ved Stationen har i Aar været godt og er det behageligste Aar vi har tilbragt her. De fire Hjørder tæller nu omtrent 1450 Men, hvoraf omtrent 425 er dette Aars Kalbe. Omtrent 100 er høde eller slaget, hvoraf 60 salder paa denne Station. De fleste af Dapperne rejser hjem i Sommer; men maaste to Familier kommer til at standse endnu nogle Aar i Alaska. Vi ved endnu intet om, hvordan det bliver for det kommende Aar.

En venlig Hilsen til Brødrene og andre Besjendte.

Deres i Kristo

T. L. Brevig.

Fest i San Francisco.

Tirsdags Aften under Synodemødet afholdt Kvindeforeningen i San Francisco en Fests til Væge for de tilreisende Præster, Delegerer og andre besøgende. Det var en meget hyggelig Tilstelning, og en som sent vil glemmes af Synodalerne. Festen holdtes i Præsteboligens Basement. Efter en Supper, der just ikke mindede om det "fattige Pacific Distrikt", spillede Fruerne Brun og Stensrud en Duett, Miss Martha Anderson deklamerede i Bygdemaal, Prof. Lindner spillede paa Violin, og endelig gav Pastor Sperati en Piano-solo tilbedste. En ung Dame deklamerede et Stykke, som jeg desværre ikke fik høre i sin Helhed, men Hr. Derrum sagde, det var godt, og da maa det naturligvis være saa.

Pastor Hoel talte paa Kvindeforeningens Begne, og Professor Mikkelsen yverede paa Synodalerne's Begne et hjerteligt "Tak for os."

Den vellykkede Fests sluttede med Væn og Salmesang. Hr. Louis Christi af "Vor Frelsers" Menighed havde for Anledningen skrevet et Digt,* som han foredrog paa en meget vakker og indtrængende Maade. M. A. C.

Fra Synodemødet i San Francisco, Cal.

Vi har haft rigtig gode og opbyggelige Forhandlinger over Læren om den Kristelige Frelse.

Følgende er af Pastor Johansen, Fresno, Cal., lagdes til Grund for Forhandlingerne:

1. Den Kristelige Frelse er en Gæst af Jesu Kristi fuldkomne Gæst. Forsønerlighed og Død, og istædt i Aandens Tilbedelse
- a) fra Bobens Frelse, b) fra Sjælens Frelse, c) fra de mest alle Levendes Aand, og d) fra alle Mennesker.

2. Den Kristelige Frelse er kun den

* Digtet vil blive trykt i næste Nummer.

jom i Sandhed tror paa Kristus, men ogsaa alle, jom tror paa ham.

3.

Denne Frihed er saa vigtig, at indtil Menneſket bliver delagtig deri, er det en Skave under Lovens, Syndens, og en ond Samvittigheds Nag. Den derimod, jom eter og bevarer den ved Troen, er i Sandhed frigjort og virkelig fri.

4.

Denne Frihed forpligter enhver Kristen til under Bøn til Gud 1) at vaage over den som sin kosteligste Skat, 2) at bruge den saaledes, at den a) ikke skader anmod Næstekærligheden, men b) kommer til at staa i den inderligste Samklang med den.

Synodens Formand, Past. Koren, Prof. Mikkelsen og Past. Hilmsens Deltagelse bidrog meget til, at Mødet blev saa lærerigt og opbyggeligt.

Past. Skabo gav ogsaa en interessant Beretning om Utahmissionen.

Fretdag Aften gav Menighedens Ungdom en vellykket Koncert i Metropolitan Tempel paa 5te Gade.

Tirsdag Aften gav Menighedens Kvindeforening en smuk Aftenunderholdning i Prestegaarden. Der serveredes Mad, Kaffe og Frugt — Taler, Sang og Musik. Tilslut holdt Past. Hoel Bøn og Forsamlingen sang: "Lov og Tak og evig Ære."

Fra Waterville, Wash.

Waterville, Wash, d. 28de Juni, 1897.
Fr. Redaktør.

Herren har gjort flere Ting imod os, derfor er vi glade.

Disse Ord af David kan ogsaa vi norske her i Big Bend udraabe, thi vi har nemlig haft Besøg af Formand B. Harstad.

Det er nogle faa norske og en Del Danske, som har levet her fra 7 til 10 Aar og uden at have hørt Guds Ord i sit eget Sprog. Det var derfor med Glæde og bekvæmhed Hjertelike vi samlede os paa Pinsedag til Gudstjeneste. Vor herlige Salme: "O Helligaand kom til os ned," lyød atter iblandt os, og Ordet om Naade og Fred ved Jesus Kristus, samt Formaning til at opbringe de imaa iblandt os i den lutheriske Børnelærdom og sande Gudsfrøgt blev ligeledes alvorlig lagt os paa Hjerte.

7 Børn blev ved Daaben indlemmet i de helliges Samfund. Tirsdag reiste Pastor Harstad til Bridgeport og holdt der Gudstjeneste, Lørdag reiste han til det danske Settlement og holdt Gudstjeneste i happy home Skolehus, Søndag efter Pinte. Mandag den 14de Hørte vi op til Mr. Knud, en af de ældste Settlerne her i Big Bend, og havde en liden Sammenkomst. Pastor Harstad holdt en interessant Tale, hvori han skildrede Skandinavernes Tapperhed og Udholdenhed, saa at selv om vi var et lidet Folk, havde vi ingen Grund til at stamme os af vor Nationalitet. Der maatte vi da stilles ved den fjære Pastor, for at optage de daglige Syfler igjen, hver paa sit Vis. Det var tungt at stilles med ham, især da vi ikke ved, naar vi igjen kan have den Glæde at høre en norsk Prædiken. Pastor Harstad lovede dog at besøge os til Vår eller ogsaa sende en anden. Det er vistnok saa af os, men Hjertelike, som er begjærlige efter at høre, findes der dog iblandt os. Efter den aandelige Regn, fik vi ogsaa Regn, som vedtøvede Uger og Eng, saa vi har nydt dobbelt

Besigtigelse. Maatte saaledes Guds rige Besigtigelse følge Pastor Harstad i hans Gjerning for Guds Rige, samt alle Herolds Bøssere ønskes af Veres.
H. E. D.

Fra Winlock, Lewis County, Wash.

Det fjæret, flurret og hvæset os imøde; vi nærmer os Winlock den livlige lille Sagbrugsby ved Olqua-Elven og Nordre Pacificbanen, 69 Mil fra Tacoma og 77 Mil fra Portland.

Byen har 800 Indbyggere, dens Borgmester er Nordmanden Ole Rosten, som har en vakker Eiendom, hvor man mødes af norsk Gjestfrihed, et Stykke nordenfor Jernbanestationen.

Lige mod Stationen har vi S. S. Fjællands store Forretning.

Her er mange danske og ogsaa nogle flere norske.

Denne lille Kreds af Skandinaver har regelmæssig Gudstjeneste hver anden Maaned ved Pastor E. Nissen fra Kalama.

Af danske kan vi nævne Hans Jensen, hvis hyggelige Hjem reiser sig nede ved Anslie Stoppested, to Mil nedenfor byen. Endvidere Christ Nielsen og Sven Gravesen, Christ M. Nielsen og Julius Jensen, Christ Pedersen og Theodor Christensen o. fl.

Af norske vilde vi nævne Fotografen Ole Hong, samt S. S. Brodal, B. Sørensen o. fl.

Til Byens Opland hører Alfor og Cowlish Prærie, hvor der bor mange Skandinaver.

I Nærheden findes ligeledes Byerne Cowlish og Toledo ogsaa med skandinaviske Elementer.

Winlock har tre Kirker, men ingen lutherisk.

Her er tre Sagbrug, Fabrik for Døre og Binduer samt mange Butiksforretninger, Hoteller etc.

Afhæder.

Past. T. Larsen og Frue er atter kommen tilbage fra Synodemødet i San Francisco. I Følge med dem kom ogsaa Past. P. L. Hilmen fra Crookston, Minn., som agter at opholde sig her paa Kysten for en Stund.

Misses Sophie Peterson og Hannah Jahr er ogsaa kommen tilbage fra San Francisco. Med dem kom Miss Anderson fra Seattle, som nu vil opholde sig en Tid paa Kysten, før hun overtager sin Stilling som Lærerinde ved en Skole i Decoah. Hun kom særlig hertil for at deltage i en Tur til Mt. Tacoma.

Formand Harstad kommer ikke tilbage fra Synodemødet før midt i denne Uge. Med ham følger ogsaa Formand Koren, Prof. Mikkelsen fra Sioux Falls og Prof. N. J. Hong fra Willmar ventes ogsaa hertil.

Mr. T. Ellesen kom i sidste Uge tilbage fra California, hvor han har overværet Synodemødet i San Francisco, og desuden benyttet Tiden til at se sig om paa forskellige Stedser i Staten.

Mr. og Mrs. P. Dalkum har ogsaa

været i California, hvor de har besøgt sig et nyt Hjem. De tænker dog at stoppe her i Parkland for en Tid.

Miss Marie Harstad er kommen tilbage fra Stanwood, hvor hun har tilbragt et Par Uger hos sine Venner.

Past. E. Nissen har faaet kald fra norske og danske Lutheranere i Lincoln Co, Wash, og har efter paalidelige Efterretninger antaget Kaldet.

Past. John R. Birkelund er af den norske Synode kaldet som Missionsprest i Chicago. Samtidig som han virker som Prest, har han i Sinde at fuldende sit medicinske Studium, lærend han atter reiser tilbage til Missionen i Japan, hvor han har virket i de sidste 5 Aar som Missionær.

Hans Hustru og Børn, som for en Tid opholdt sig her ved Skolen er lykkelig og vel kommen hjem til Chicago.

Miss Sarah Lilleboe reiste sidste Søndag fra Rockford, Wash., til St. Paul, hvor hun agter at søge Lægehjælp hos Dr. Bodman. Miss Lilleboe har i det Aar, hun har været i Besten, bundet mange Venner, der ønsker hende en lykkelig Reise og gjenvunden Hærbred.

Stanwood Meieri lader til at gjøre god Forretning. Der produceres en Mængde Smør hver Maaned, og det er overalt anerkjendt som første Rangsvarer. De opnaar en stor Pris for Smørret, paa Meieriet arbejder med Overflod.

Paa Grund af det milde Veir i Baaren og Forsommeren har Laksen begyndt at komme ind i Puget Sound meget tidligere i Aar end sedvanlig. Man venter sig en rig Fangst i Aar, da det særlig er hvert fjerde Aar Laksen kommer i større Mængde, og dette indtræffer i Aar.

Betalt for Herold.

E. E. Helmen, Alstad, Wis, \$1, Past J. R. Birkelund, Chicago, Ill, E. Wrenson, Parkland, Wash, D. B. Jørgensen, New Centerville, Wis, Ole Hegna, Rockford, Wash, Mrs. Kruse, San Francisco, Cal, Knud P. Haugen, Kenyon, Minn, S. E. Helte, Delavan, Minn, hver 50 Cents.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Knud P. Haugen, Kenyon, Minn, \$2. 1/2 Bidrag fra Kvindeforeningen i Westul Distrikt, Scandinavia Mgh, Wis, (Past Kambergs Kald), \$5.

Bidrag til Afbetaling af "P. L. U's" Gjæld.

Arne Maaren, Niels Grimson, Grimson, Patton, N. Dak, hver \$1. Indsamlet i Delavans Mgh, Minn, af Ole Jørgensen, fra følgende: Ole Jørgensen, 60 Cts, E. E. Matmin, S. E. Helte, Anna Elverstrøm, hver 50 Cts, E. S. Helte, Mrs. M. Broe, T. S. Broolie, Thor Thorson, hver 35 Cts, Albert Osmundson, S. O. Ørsvold,

Thosten Thomson, Osten Osmundson, Iver O. Jørgensen, A. Hovig, hver 25 Ct. Parkland Wash, 22. Juli, 1897.
T. Larsen, Kasserer.

Til Indremissionen.

Fra Woodlake Mgh, S. Dak, (Past R. O. Brandts Kald), sendt af A. S. Lange, \$4.

T. O. Sætra, Kasse.

"Glass Paper Weights" af Luther College; Pacific Lutheran University; Ladies Seminary, Red Wing; Normal School, Sioux Falls; Luther Academy, Albert Lea kan faaes ved at tilskrive Rev. S. Magelsjen, Walnut Grove, Minn.

Alle "weights," unbtagen den af Ladies Seminary, sælges til Indtægt for Pacific Lutheran University; dem af Ladies Sem. til Indtægt for Skolen Red Wing.

Portofrit tilsendt 35 Ct. Stykket. 20 og over Express prepaid 25 Ct. Stykket.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

Udkommer hver Uge og koster forskudsvis 50 CTS. PER AAR. Forløbet til Europa 60 CTS. PER AAR i Forskud.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. B. Harstad. — Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. T. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter.

Pacific Lutheran University.

Høstterminen begynder den 16de Sept, 1897. Undervisning i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kursus. Enhver kan vælge sine Fag. Baade Gutter og Piger modtages som Elever, og kræves af dem, at de er villige arbejde med Flid og til at rette efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Musik, Shorthand og Typewriting betales særskilt. Bærelse koster fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Bærelseslysn en Dollar Terminen.

I Barnekolon aides Undervisning i Religion og Norsk saavel som i de sædvanlige Commonskolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35 cts, Bærelse 10 cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Vægtelssyn 1 Doll. Aaret. I vtegeien betales for hele Terminen forskudsvis

Ansøgninger om Optagelse indsendes til Rev. B. Harstad, Parkland, Pierce Co. Wash.

